

58. FIF PULA: »KOTLOVINA« TOMISLAVA RADIĆA, »7SEX7« IRENE ŠKORIĆ I »NEPRIJATELJ« DEJANA ŽEČEVIĆA

Tko priča zlo ne misli

Tomislav Radić je produhovljenim scenarijem i režijom »Kotlovine« napravio još jedna veliki film

PULA ► Mislim da je već iz naslova jasno na što ciljam i da smo konačno, nakon četiri desetljeća vladavine najgledanijeg i najpopularnijeg hrvatskog filma »Tko pjeva zlo ne misli« Kreše Golika, dobili nasljednika koji je podigao ljestvicu još više – »Kotlovinu« Tomislava Radića. Poslije ove smjele tvrdnje i prognoze što još reći da se ne umanji značaj konstatacije? Možda dilema slovenske kolegice koja se pita kako kotlovinu prevesti na slovenski, a objašnjavaju joj da je to originalno hrvatsko i da noprosto nema nečeg sličnog kod susjeda... a i šire.

Kada se Radić ukazao u Areni s filmom »Što je Iva snimila...?« te 2005. napisao sam za cijelokupan dojam, a posebno za glumu, »pa ovo je ludilo«, a danas je za »Kotlovinu« pre malo to ponoviti. Pa neka bude ludilo na kvadrat! Kakav vratomet glume na čelu s izvanzemaljskom Melitom Jurišić. Njene kolegice su Mirela Bre-

Melita Jurišić (Mimi) i Suzana Nikolić (Seka), začin u »Kotlovini« Tomislava Radića

Irena Škorić i njena glumačka ekipa filma »7seX7«

GLUMA

Jedno je sigurno, žiri će od siline dobre glume u »Kotlovini« dobiti glavobolju

kalo Popović, Suzana Nikolić, Nada Subotić, Bruna Bebić Tudor, Anja Šovagović Despot, Mirela Videk, Iskra Jirsak..., a čvrsto na zemlji je brillantan

okidač za smijeh Boris Buzančić kao Dida, majstor od kotlovine Draško Zidar, koji je ulogu »spekao« u Kapecovom hororu, Goran Navojec nikada

ovako opušten i velik, Filip Križan i na kraju uz ostale ne manje važne Igor Kovač, koji će ostati zapamćen da je u hrvatski igrani film ušao kao Šofer, i to onaj koji se već i prvi kadru »Čaće« ljubi, a u drugom »Kotlovine« ševi.

Na laganoj vatri

Kotlovina je jelo od više vrsta mesa koje se istovremeno na kotlu krčka u masti i vodi, s kojom kapi vina (možda i malo paprike dodao bi Dida), a svi se okusi sjedine u jedinstven i neponovljiv okus u krugu obitelji i prijatelja. Film je to isto. Više različitih likova, karaktera, glumaca, raspolaženja, oscilacija... a svi u jedan glas govore i razgovaraju, svadaju se i podržavaju – i čuju, te tako stvaraju jedinstveno zajedništvo koje se krčka na laganoj vatri koju su potpalili Mima (Melita Jurišić) i Jakov (Igor Kovač). U viken dici ih čekaju Mimina sestra Ana (Mirela Brekalo Popović) i njen muž Mirko (Draško Zidar). Ana je bez djeca Jakova dži kao da joj je sin, a Mima se nakon 35 godina vratila iz Australije, nakon što joj je umro duplo stariji muž, Jakov je pak duplo mlađi...

Pokojni snimatelj Vedran Šamanović stvarno je na najbolji način otišao u le-

gendu, a Radić si je ovim produhovljenim scenarijem i režijom pripisao još jedan rekord, za koji mora zahvaliti i montažerki Maji Filjak Bilandžija. Jedno je sigurno, žiri će od ove siline dobre glume dobiti glavobolju...

Irena Škorić je četvrti debitant(ica) na Festivalu igranog filma, a već iza sebe ima titulu najnagradianijeg hrvatskog autora u svijetu. Ispekal je zanat na kratkom, a onda je oprobala dugi metar. Njen film »7seX7« varira od humorne drame do ertske fantastike. Najvažnije je to što je jedna mlada i lijepa žena uzela stvar u svoje ruke (scenarij, režija, produkcija, scenografija, kostimografija) i bez kompleksa razdjelenula hrvatski

Tomislav Radić

čak i malo srpski, puritanizam i tako otvorila vrata onoj toliko poželjnoj suptilnoj erotici koja oplemenjuje, a ne stvara i prikazuje parove kao podbuhle spodobe koji vide samo »u se, na se i poda se«.

Demoni zla

»Neprijatelj« je manjinska koprodukcija Srbije, Hrvatske, BiH i Madarske, u režiji Dejana Žečevića, ali je važnije istaći da je snažan scenarij o Mefistu, Sotoni, Šejtanu, Davlu, Demonu napisao Đorđe Milosavljević, a kada tog Zloduha pustite iz boce, ili ga oslobođite iz zatvora, budite sigurni da će biti belaja. Glumci na čelu s Aleksandrom Stojkovićem, Vukom Kostićem i Slavkom Štimcem nalaze se u nekom bosanskom viljetu koji asocira na Tanovićevu »Ničiju zemlju«, čak s podosta sličnih motiva i likova, ali je ovdje ipak riječ o ničijoj slobodi. Demon je sve razorio, čim je ušao u dušu Čovjeka. Je li jedini izlaz ponovo ga zazidati pa čekati kad će ga opet netko oslobođiti, ili ga ubiti i s njim zauvijek nestati?

Dobra i velika pitanja, ali mi se čini da je film trebao biti snimljen još 1999. kada je scenarij i nastao. Možda bi bilo više koristi za ljude, a manje bi zla bilo na slobodi.

Mate ĆURIĆ